கொன்றை வேந்தன்

ஔவையார்

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

கொன்றை வேந்தன்

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

ஔவையார் அருளிய

கொன்றை வேந்தன்

விளக்கவுரை

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை

என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

நாம் என்றும் விநாயகருடைய பாதங்களைத் துதித்து வணங்குவோம்.

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.

தாயும் தந்தையும் நம் கண்முன்னே காணும் தெய்வங்கள் ஆவர்.

2. **ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று.**

கோவிலுக்குச் சென்று இறைவனை வணங்குதல் மிகவும் நன்று.

3. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.

இல்லற வாழ்வே நன்மை தரக்கூடியது ஆகும்.

4. ஈயார் தேட்டை தீயார் கொள்வர்.

வறியவர்களுக்கு உதவி செய்யாமல் பொருள் சேர்த்து வைப்பவர்களின் பொருளைத் தீயவர்கள் (திருடர்கள்) அபகரித்துக் கொள்வர்.

5. உண்டி சுருங்குதல் பண்டிர்க் கழகு.

அளவாக உண்பது வயிற்றுக்கு நல்லது.

6. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.

ஒருவன் தன் ஊர் மக்களைப் பகைத்துக் கொண்டால், தன் சுற்றத்தாரோடு அழிந்துவிடுவான்.

7. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்.

கணிதமும், இலக்கணமும் மனிதர்களுக்கு இரு கண்கள் போன்றவை ஆகும்.

8. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.

பெற்றோர் கட்டளையிடுவதற்கு முன் குறிப்பறிந்து செய்கிற குழந்தைகள் பெற்றோருக்கு அமிழ்தத்தைப் போன்ற சிறப்பானவர்கள்.

9. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.

பிறரிடம் யாசகம் பெற்று வாழ்ந்தாலும் நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

10. ஒருவனைப் பற்றி யோரகத்திரு.

நற்குணமுடைய ஒருவனைத் துணையாகக் கொண்டு ஓரிடத்தில் வசிக்க வேண்டும்.

11. ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.

வேத மந்திரங்கள் ஓதும் வேதியருக்கு, வேதம் ஓதுதலை விடச் சிறந்தது நல்லொழுக்கம் ஆகும்.

12. ஔவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற் கழிவு.

பொறாமையுடன் பேசுவது ஒருவனுக்கு அழிவைத் தரும்.

13. அஃகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு.

தானியத்தையும், திரவியத்தையும் உறுதியாகத் தேட வேண்டும்.

14. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம்பாமை.

வாக்குமாறாமலும், முன் பின் முரண்படாமலும் நடந்து கொள்வதே கற்பு ஆகும்.

15. காவல் தானே பாவையர்க் கழகு.

கற்பிற்கு அழிவு வராமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வதே மாதர்களுக்கு அழகு.

16. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

நமக்குக் கிடைக்காது என்று தெரிந்த ஒன்றை மறந்து விட வேண்டும்.

17. கீழோ ராயினும் தாழ வுரை.

நம்மைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களிடமும் தாழ்மையாகப் பேசவேண்டும்.

18. குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை.

பிறரது குற்றங்களையே ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தால், உறவினர் என்று எவருமே இருக்க மாட்டார்கள்.

19. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.

கூர்மையான அம்பை உடைய பலவானாக இருந்தாலும் கர்வத்துடன் பேசக்கூடாது.

20. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

ஒருவர் நமக்குக் கேடு செய்தாலும், அதை பொருட்படுத்தாமல் அப்படியே விட்டுவிடுதல் உயர்ந்த செயலாகும்.

21. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை.

தன்னிடமுள்ள பொருளை இழந்த காலத்திலும், மனம் தளராமல் உறுதியோடு இருப்பது செல்வத்தை மீண்டும் உண்டாக்கும்.

22. கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

கையில் இருக்கும் பொருளை விட உண்மையான செல்வம் கல்வியே ஆகும்.

23. கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி.

குடிமக்களின் தேவை அறிந்து, அவர்களைத் தேடிச்சென்று உதவி செய்தல் தன் கடமை என்பதை அரசன் அறிய வேண்டும்.

24. கேட்செவிக் குறளை காற்றுடன் நெருப்பு.

கோள் மூட்டிக் கலகம் செய்வோர் காதில் கோள் சொல்வது, காற்றில் நெருப்பு வேகமாகப் பரவுவதைப் போன்றது.

25. கௌவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை.

ஒருவன் பிறர்மேல் பழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால், அவன் எல்லாருக்கும் பகையாவான்.

26. சந்ததிக் கழகு வந்திசெய் யாமை.

குழந்தைகளோடு வாழ்தலே குடும்பத்திற்கு அழகாகும்.

27. சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க்கு அழகு.

தன் பிள்ளையை அறிவுடையவர் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்பதே பெற்றோருக்கு அழகாகும்.

28. சிவத்தைப் பேணின் தவத்திற் கழகு.

எந்த நேரத்திலும் இறை நினைவோடு இருத்தலே தவத்திற்கு அழகாகும்.

29. சீரைத் தேடின் ஏரைத் தேடு.

புகழோடு சுகமாக வாழ விரும்பினால், பயிரிடும் உழவுத் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும்.

30. சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்.

இன்ப துன்ப காலங்களிலும் சேர்ந்து இருப்பதே சுற்றத்திற்கு அழகாகும்.

31. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.

சூதாடுதலும், தேவையில்லாத விவாதமும் துன்பத்தை மட்டுமே தரும்.

32. செய்தவ மறந்தால் கைதவ மாளும்.

தவம் செய்வதை விட்டுவிட்டால் அவனை அறியாமை ஆட்கொண்டு விடும்.

33. சேமம் புகினும் சாமத் துறங்கு.

காவல் வேலை செய்தாலும் நள்ளிரவில் உறங்க வேண்டும்.

34. சையொத் திருந்தால் ஐய மிட்டுண்.

பிறருக்குக் கொடுக்குமளவு பொருள் இருந்தால், பிறருக்கு உணவிட்டு உண்ண வேண்டும்.

35. சொக்கர் என்பவர் அத்தம் பெறுவர்.

பொருளுள்ளவர் என்று கூறப்படுபவர் அதனால் வரும் அறம், இன்பம், வீடு பேறு ஆகியவற்றையும் அடைவர்.

36. சோம்பர் என்பவர் தேம்பித்திரிவர்.

சோம்பேறிகள் வறுமையில் வாடுவர்.

37. தந்தைசொல் மிக்க மந்திர மில்லை.

தந்தையின் சொல்லைவிட சிறந்ததொரு மந்திரம் இல்லை.

38. தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலு மில்லை.

தாயைவிட சிறந்த தெய்வம் இல்லை.

39. திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு.

கடல் கடந்து அந்நிய நாட்டிற்குச் சென்று பொருள் தேட வேண்டும்.

40. தீராக் கோபம் போரா முடியும்.

தணியாத கோபமும் பகையும் பெரும் சண்டையில் முடியும்.

41. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.

கணவனுக்குத் துன்பம் வந்தபோது பதைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் மனைவி மடியில் நெருப்பை வைத்துக்கொண்டு வாழ்தலுக்கு ஒப்பாவாள்.

42. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

எப்போதும் அவதூறு பேசிக்கொண்டு இருக்கும் பெண்கள் குடும்பத்திற்கு எமன் போன்றவர் ஆவர்.

43. தெய்வம் சீறில் கைதவ மாளும்.

ஒருவன் கடவுளின் கோபத்திற்கு ஆளானால் அவனுக்குக் கைகூடிய தவமும் அழிந்துவிடும்.

44. தேடா தழிக்கின் பாடா முடியும்.

பொருளைத் தேடாது சேர்த்து வைத்திருந்த பொருளைச் செலவிட்டுக் கொண்டே இருந்தால் இறுதியில் துன்பத்தைத் தரும்.

45. தையும் மாசியும் வையகத் துறங்கு.

தை மாதமும், மாசி மாதமும் வைக்கோல் வேய்ந்த வீட்டில் உறங்க வேண்டும்.

46. தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது.

பிறரிடம் வணங்கிப் பெறும் பொருளில் வாழ்வதைவிட பயிர் செய்து உண்பதே இனிது.

47. தோழ னோடு மேழைமை பேசேல்.

வறுமையைப் பற்றி நெருங்கிய நண்பனிடத்தில் கூட பேசக்கூடாது.

48. நல்லிணக்க மல்லது அல்லல் படுத்தும்.

தீயவரோடு கொள்ளும் நட்பு துன்பத்தைத் தரும்.

49. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.

நாடு செழித்திருந்தால் மக்களுக்கு ஒரு குறையுமில்லை.

50. நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை.

நிலையான கல்வி கற்றதற்கு அழகு சொன்ன சொல் தவறாது இருத்தலே ஆகும்.

51. நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு.

நீர்வளம் நிறைந்த ஊரில் வாழ வேண்டும்.

52. நுண்ணிய கருமமு மெண்ணித் துணி.

சிறிய செயலாக இருந்தாலும் நன்கு ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

53. நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு.

நல்ல நீதி நூல்களை அறிந்து ஒழுக்கத்துடன் வாழ வேண்டும்.

54. நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை.

நம் மனத்திற்குத் தெரியாமல் ஒருவருக்கு வஞ்சனை செய்ய இயலாது.

55. நேரா நோன்பு சீரா காது.

மனம் பொருந்திச் செய்யாத தவமானது நன்மை தர முடியாது.

56. நைபவ ரெனினும் நொய்ய வுரையேல்.

கேட்பவர் எளியார் ஆயினும் அவர் மனம் வருந்தும்படி பேசக்கூடாது.

57. நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவார்.

சிறியவர்களும் செய்யும் காரியத்தால் சிறந்தவராக விளங்குவர்.

58. நோன்பென் பதுவே கொன்று தின்னாமை.

பிற உயிர்களைக் கொன்று உண்ணாமல் இருப்பதே விரதமாகும்.

59. பண்ணிய பயிரில் புண்ணியம் தெரியும்.

ஒருவர் செய்த பாவ புண்ணியமானது அவர் பயிரிட்டு அறுவடை செய்யும் விளைச்சலில் தெரியும்.

60. பாலோ டாயினும் காலமறிந் துண்.

பாலுடன் கூடிய உணவாயினும் உண்ணத்தகும் காலமறிந்து உண்ண வேண்டும்.

61. பிறன்மனை புகாமை அறமெனத் தகும்.

அடுத்தவன் மனைவியை விரும்பாதிருத்தலே சிறந்த அறமாகும்.

62. பீரம் பேணி பாரந் தாங்கும்.

தாய்ப்பாலை உண்டு வளர்ந்த குழந்தை பலசாலியாகத் திகழும்.

63. புலையும் கொலையும் களவும் தவிர்.

புலால் உண்ணுதலும், பிற உயிரைக் கொல்லுதலும், பிறர் பொருளைத் திருடுதலும் செய்யக்கூடாது.

64. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய ஒழுக்கம்.

கொடியவர்களிடம் நல்லொழுக்கங்களைக் காண முடியாது.

65. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமும் சினமும்.

ஞானம் பெற்றோருக்கு உறவினர் என்ற பந்தமும், கோபம் என்ற தீய குணமும் இல்லை.

66. பேதமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்.

அறிந்தும் அறியாதவர்போல அமைதிகாக்கும் குணம் பெண்களுக்கு ஆபரணம் போன்றதாகும்.

67. பையச் சென்றால் வையத் தாங்கும்.

தகுதியான நேரத்தில், நிதானமாக செய்யும் காரியங்களில் வெற்றி நிச்சயம் உண்டு.

68. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாம் தவிர்.

தீமை என்று சொல்லப்படும் அனைத்துச் செயல்களையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

69. போனகம் என்பது தானுழந் துண்டல்.

ஒருவன் தானாக முயன்று உழைத்து சம்பாதித்ததே உணவு ஆகும்.

70. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்.

அமிர்தமே ஆயினும் விருந்தினருக்குக் கொடுத்து உண்ண வேண்டும்.

71. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.

மழை இல்லாவிட்டால் உலகில் எந்தவொரு நல்ல செயலும் நடக்காது.

72. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

மின்னல் மின்னுவதைப் பார்த்தே மழை வருமென்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

73. மீகாம னில்லாத மரக்கல மோடாது.

மாலுமி இல்லாத கப்பல் ஓடாததைப் போல, தலைவனில்லா குடும்பமும், அரசனில்லா நாடும் சிறப்பாகச் செயல்படாது.

74. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.

பிறருக்குச் செய்யும் நன்மை, தீமைகள் பின்பு நமக்கே வந்து சேரும்.

75. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

மூத்தோர்கள் கூறும் அறிவுரையானது அமிர்தம் போன்றது.

76. மெத்தையில் படுத்தல் நித்திரைக் கழகு.

மெத்தையில் படுத்து உறங்குதல் தூக்கத்திற்குச் சுகம் தரும்.

77. மேழிச் செல்வம் கோழை படாது.

உழுது பயிர் செய்து சேர்த்த செல்வம் ஒருபோதும் வீணாகாது.

78. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு.

விலை மாதர் இல்லங்களில் இருந்து ஒதுங்கி வாழ்தல் நன்று.

79. மொழிவது மறுக்கின் அழிவது கருமம்.

ஒருவன் பெரியோர் சொல்லை மீறி நடந்தால், அவன் செய்யும் தொழில் அழிந்துவிடும்.

80. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.

மௌனமே ஞானத்தின் எல்லையாகும்.

81. வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்.

சோழ வளவனைப் போன்ற செல்வம் படைத்தவனாக இருந்தாலும், வரவுக்கேற்ப செலவு செய்து உண்ண வேண்டும்.

82. வானம் சுருங்கில் தானம் சுருங்கும்.

பூமியில் மழை வருவது குறைந்துவிட்டால், உலகில் நடைபெறக்கூடிய தான தர்மங்கள் அனைத்தும் குறைந்துவிடும்.

83. விருந்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்.

விருந்தினரை உபசரிக்காத இல்லத்தில் நல்லொழுக்கம் என்பது இருக்காது.

84. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.

வீரனோடு கொண்டுள்ள நட்பு, கையில் கூர்மையான அம்பை வைத்திருப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

85. உரவோ ரென்கை இரவா திருத்தல்.

வலிமையுடையோர் என்று சொல்லப்படுவது, வறுமை வந்த காலத்திலும் பிறரிடம் யாசிக்காமல் இருப்பதாகும்.

86. ஊக்க முடைமை ஆக்கத்திற் கழகு.

உற்சாகமாக ஊக்கத்துடன் செயல்படுவதே முன்னேற்றத்திற்கு அழகாகும்.

87. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

கலங்கமில்லா மனமுடையவர்களிடம் வஞ்சகமான எண்ணம் இருக்காது.

88. வேந்தன் சீறின் ஆந்துணை யில்லை.

அரசனானவன் ஒருவனைக் கோபித்தால், அவனுக்கு வேறு துணை இல்லை.

89. வையந் தோறும் தெய்வந் தொழு.

பூமியிலுள்ள தலந்தோறும் சென்று கடவுளை வணங்க வேண்டும்.

90. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.

மனம் விரும்பிய இடத்தில் நித்திரை செய்.

91. ஓதாதார்க் கில்லை உணர்வொடு ஒழுக்கம்.

நல்ல நூல்களைக் கல்லாதவர்களிடம் ஒழுக்கமும், அறிவும் இருக்காது.

கொன்றை வேந்தன்

ஔவையார்

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com